

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31CoCsp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121276297
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6121276297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Ľubomíra Bundzela, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom C. C., o zaplatenie 835,65 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 6. septembra 2022 č.k. 20Csp/51/2021-121 – proti zvyškovo zamietajúcemu výroku II. a výroku III. o trovách konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zvyškovo zamietajúcom výroku II. a výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 498,92 eura, 5 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 132,16 eura od 30.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 206,16 eura od 1.5.2018 do zaplatenia a zo sumy 160,60 eura od 1.6.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II. žalobu v časti o zaplatenie sumy 336,73 eura zamietol a výrokom III. priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 19,40 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 1 ods. 1 písm. a/, d/, § 43 ods. 1 písm. a/, d/, ods. 2 písm. a/, ods. 9, 12, 13, § 44 ods. 1, 2, 3, 5, 10 písm. b/, e/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZoEK“), § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 1, 2, § 544 ods. 1, 2, § 585 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013.

3. Vecne dôvodil, že žalobca (ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a.s., podľa zmluvy o postúpení pohľadávok z 8.7.2020) sa podanou žalobou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica (ktorý vec postúpil Okresnému súdu Piešťany dňa 3.8.2021) domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 498,92 eura, zmluvnú pokutu vo výške 336,73 eura (teda celkom spolu sumu 835,65 eura) a 5 %-né ročné úroky z omeškania a zároveň sa domáhal náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil nezaplatením ceny verejných služieb (v celkovej sume 498,92 eura) poskytovaných žalovanému na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ktorú uzatvorili podľa ust. § 44 ZoEK obchodná spoločnosť Slovak Telekom a.s. a žalovaný, vyúčtovaných žalovanému faktúrami č. 8205418050 na sumu 132,16 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, splatnú dňa

29.3.2018, č. 8207410913 na sumu 206,16 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, splatnú dňa 30.4.2018 a č. 8209415547 na sumu 160,60 eura ku dňu postúpenia pohľadávky, splatnú dňa 31.5.2018. Tvrdil, že na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovaného zo zmluvy bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy (tzv. regresívna zmluvná pokuta), ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Žalovaný porušil záväzok viazanosti tým, že porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na zaplatenie faktúrou č. 8221425737 vyúčtovanej zmluvnej pokuty vo výške 336,73 eura. Žalobca tvrdil, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaný dohodnutú cenu za poskytované služby a vyúčtovanú zmluvnú pokutu neuhradil, čím sa dostal do omeškania so zaplatením. K podanej žalobe pripojil listinné dôkazné prostriedky. Žalovaný sa k podanej žalobe (napriek výzve súdu) nevyjadril.

4. Keďže v súdnej veci išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (žalovaný sa k žalobe nevyjadril, teda tvrdenia žalobcu výslovne nepoprel) a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1.000 eur, súd prvej inštancie v súlade s ust. § 297 písm. b/ CSP vo veci rozhodol rozsudkom bez nariadenia pojednávania.

5. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom spisu, s listinnými dôkaznými prostriedkami založenými v spise a zistil tento skutkový a právny stav. Podľa faktúr pripojených k podanej žalobe právny predchodca žalobcu vyúčtoval žalovanému cenu poskytovaných telekomunikačných služieb v celkovej sume 498,92 eura a zmluvnú pokutu vo výške 336,73 eura. Na základe zmluvy sa žalobca zaviazal k poskytovaniu verejných elektronických komunikačných služieb žalovanému (čo splnil) a žalovaný sa zaviazal žalobcovi za poskytované služby riadne a včas platiť, čo celkom zjavne nespĺnil (k podanej žalobe sa nevyjadril, tvrdenie žalobcu výslovne nepoprel). Predmetnú zmluvu uzatvoril právny predchodca žalobcu ako právnická osoba - podnikateľský subjekt so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom; jedná sa teda o spotrebiteľský vzťah v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, preto súd prvej inštancie záväzkový vzťah založený predmetnou zmluvou a nároky z neho vyplývajúce posudzoval podľa príslušných ustanovení ZoEK aj OZ. Keďže súd prvej inštancie považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné, v súlade s ust. § 151 CSP o nich nevykonával dokazovanie.

6. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že podanou žalobou sa žalobca domáhal okrem iného aj prisúdenia zmluvnej pokuty v celkovej sume 336,73 eura. Účelom zmluvnej pokuty je zabezpečenie splnenia zmluvnej povinnosti. Obvykle sa ňou sankcionuje porušenie základnej povinnosti z uzavretej zmluvy. Pri dojednaní zmluvnej pokuty je potrebné dbať na to, aby nešlo o dojednanie nedovolené, teda také, ktoré by svojim obsahom alebo účelom odporovalo zákonu alebo ho obchádzalo, alebo sa priečilo dobrým mravom, pretože takéto ustanovenie v zmluve by bolo absolútne neplatné (§ 39 OZ). Dojednanie zmluvnej pokuty v zmysle ust. § 544 OZ predpokladá zhodný prejav vôle zmluvných strán, nepostačuje zahrnutie klauzuly o zmluvnej pokute do vopred predtlačenej tzv. formulárovej zmluvy (príp. do jej dodatku či obchodných podmienok). Ustanovenie o zmluvnej pokute zakotvené do predmetnej formulárovej zmluvy či dodatku jej (resp. ich) autorom nie je prejavom zhodnej vôle zmluvných strán, ale prejavom vôle iba tej strany, ktorá túto tzv. formulárovú zmluvu a jej dodatok pripravila (teda v súdnej veci iba právneho predchodcu žalobcu), pričom druhá zmluvná strana (v súdnej veci žalovaný) nemal žiadnu možnosť žalobcom vopred pripravený text zmluvy či dodatku akokoľvek zmeniť. Keďže absentoval zhodný prejav vôle oboch zmluvných strán na dojednaní zmluvnej pokuty, súd prvej inštancie dospel k záveru, že k dojednaniu zmluvnej pokuty nedošlo a žalobe nebolo možné v tejto časti (o zaplatenie sumy 336,73 eura) vyhovieť, preto ju v tejto časti zamietol.

7. Neuhradením ceny služieb, ktoré boli žalovanému vyúčtované jednotlivými faktúrami do doby splatnosti tej-ktorej faktúry, sa žalovaný dňom nasledujúcim po splatnosti tej-ktorej faktúry dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobca tak má nárok na príslušný úrok z omeškania. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne v časti o zaplatenie sumy 498,92 eura a jej príslušenstva (5 %-ného ročného úroku z omeškania), preto jej v tejto časti vyhovel.

8. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne čistým procesným úspechom žalobcu v rozsahu 19,40 %.

9. Proti tomuto rozsudku voči zvyškovo zamietajúcemu výroku II. a výroku III. o trovách konania podal včas odvolanie žalobca s návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti tak, že odvolací súd zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 336,73 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Dôvodil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zvýhodnenú ponuku služieb v podobe celkovej sumy zľavy zo štandardných poplatkov za služby (vrátane doplnkových služieb) a z neakciovej kúpnej ceny KZ/dátového zariadenia a túto výhodu mu dodávateľ poskytol ako benefit pre jeho záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu a riadne si plniť svoje zmluvné povinnosti po určený čas viazanosti. Súčet poskytnutých zliav, ako aj neakciová cena dátového zariadenia sú v zmluve uvedené riadne v jej základných náležitostiach. Na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovaného zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy, tzv. regresívna zmluvná pokuta, ktorej základ sa za každý deň plnenia zmluvy pomerne znižuje. Výška zmluvnej pokuty určená regresívnym (klesajúcim) spôsobom teda zohľadňuje dobu, počas ktorej si spotrebiteľ svoj záväzok zo zmluvy plní riadne a včas. Žalovaný porušil záväzok viazanosti tým, že porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty.

10. Dojednaná zmluvná pokuta nebola podľa žalobcu neprimerane vyšším zabezpečením oproti hodnote zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. s) OZ. Ustanovenie § 53 ods. 1 druhá veta OZ, na ktoré poukazuje súd vo svojom rozsudku, vyžaduje pre platnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, aby bola individuálne dojednaná. V tomto konkrétnom prípade však ustanovenia o zmluvnej pokute nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je skúmanie otázky ich individuálneho dojednania irelevantné.

11. Žalobca dal do pozornosti, že o takejto zmluvnej pokute, ktorá zohľadňuje dĺžku zotrvania v záväzku viazanosti, už rozhodovali aj krajské sudy, ktoré označili regresívnu zmluvnú pokutu za dojednanú a uplatnenú v súlade so zákonom a túto v celom rozsahu žalobcovi priznali. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13.8.2020 sp. zn. 41CoCsp/34/2020, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 17.9.2020 sp. zn. 9CoCsp/7/2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 15.10.2019 sp. zn. 25Co/117/2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 13.2.2020 sp. zn. 3Co/49/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 21.11.2019 sp. zn. 9Co/113/2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 24.9.2019 sp. zn. 6Co/90/2019, rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12.9.2018, sp. zn. 5Co/135/2018. Podľa žalobcu sa rozhodovacia činnosť krajských súdov zhodne ustálila na tom, že zmluvná pokuta dojednaná regresívnym spôsobom je plne v súlade s OZ a platnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa a nemožno ju považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobca tiež poukázal na početné rozhodnutia okresných súdov, ktoré rovnako regresívne dojednanú zmluvnú pokutu označili za dojednanú v súlade s právom.

12. K argumentácii súdu prvej inštancie o formulárovom type zmluvy bez možnosti individuálneho dojednania zmluvných podmienok žalobca uviedol, že dohoda o cene a poskytovaných službách vrátane poskytnutých zliav boli výsledkom zmluvných dojednaní medzi predchodcom žalobcu a žalovaným. Dojednania v zmluve o poskytovaní verejných služieb sú dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné, nepredstavujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi stranami zmluvy. Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že žalobcom uplatnená regresívna zmluvná pokuta bola dojednaná platne v súlade so zákonnými požiadavkami.

13. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané

(§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keď rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

15. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 336,73 eura zamietol, keď dospel k záveru, že vzhľadom na absenciu zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán na dojednaní zmluvnej pokuty, k dojednaniu zmluvnej pokuty nedošlo, a preto žalobe nebolo možné v tejto časti (o zaplatenie sumy 336,73 eura) vyhovieť.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 498,92 eura titulom ceny verejných služieb poskytnutých žalovanému a zmluvnej pokuty vo výške 336,73 eura. Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute žalobca uviedol, že na zabezpečenie záväzku viazanosti žalovaného zo zmluvy bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dojednaná zmluvná pokuta s klesajúcou výškou podľa dĺžky trvania plnenia zmluvy (tzv. regresívna zmluvná pokuta), pričom žalovaný porušil záväzok viazanosti tým, že porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté verejné elektronické komunikačné služby po dobu dlhšiu ako 45 dní po splatnosti, v dôsledku čoho vznikol právnemu predchodcovi žalobcu nárok na zaplatenie faktúrou č. 8221425737 vyúčtovanej zmluvnej pokuty vo výške 336,73 eura. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že k dojednaniu zmluvnej pokuty medzi zmluvnými stranami nedošlo, a preto žalobu v tejto časti zamietol.

17. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, pretože podľa žalobcu ustanovenia o zmluvnej pokute nepredstavujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto bolo skúmanie otázky ich individuálneho dojednania irelevantné.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. V prejednávanej veci však zo žiadneho žalobcom predloženého listinného dôkazu nevyplýva dojednanie o zmluvnej pokute (a to ani zo všeobecných podmienok právneho predchodcu žalobcu pre poskytovanie verejných služieb). Sám žalobca ani len neoznačil, kde by sa v zmluvnej dokumentácii malo dojednanie o zmluvnej pokute nachádzať. Preto v súdnej veci žalobcom uplatnený odvolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci nebol opodstatnený, keďže súd prvej inštancie ani nemohol absentujúce dojednanie o zmluvnej pokute právne posúdiť.

20. Vo všeobecnosti platí, že dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o tú stranu, ktorá existenciu tejto skutočnosti tiež tvrdí. V rámci dokazovania platí zásada, že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovaný mu nezaplatil sumu 336,73 eura titulom zmluvnej pokuty. Bol preto povinný predložiť dôkazy na preukázanie dôvodnosti a výšky svojej pohľadávky, k čomu však v súdnej veci nedošlo.

21. Odvolací súd dodáva, že súd pri svojom rozhodnutí vychádza z dôkaznej povinnosti strán a ich povinnosti tvrdenia, keď žalobca musí poskytnúť tvrdenia, z ktorých je zrejmé na akom skutkovom základe uplatňuje svoje právo alebo záujem chránený zákonom. Už v žalobe má žalobca pravdivo

opísať rozhodujúce skutočnosti a dôkazy, ktorých sa dovoľáva. Ide o povinnosť tvrdenia, ktorá je nevyhnutnou podmienkou procesného dokazovania. Povinnosť tvrdenia je charakteristickým znakom prejednávanej zásady a strana žiadajúca rozhodnutie musí tvrdiť právne relevantné skutočnosti dostatočne odôvodňujúce jej návrh. V opačnom prípade nie je jasný predmet prejednávania a dokazovania. Zistenie pravdivosti tvrdenia strany predpokladá dokazovanie. Strana je povinná označiť dôkazné prostriedky o pravdivosti svojho tvrdenia, teda má dôkaznú povinnosť. Ak ten, koho zaťažuje, ju nesplní, má procesnú zodpovednosť a je povinný znášať nepriaznivé následky s tým spojené spočívajúce v tom, že jeho návrhu nebude vyhovené. Teda žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno ohľadne všetkých tvrdení, ktorými žalobu odôvodňuje.

22. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). To znamená, že súd môže vykonať len tie dôkazy, ktoré strana sporu navrhla vykonať. Sám zo svojej iniciatívy súd vykonávať dôkazy nemôže, keďže by tým porušil princíp rovnosti sporových strán a princíp kontradiktórnosti (čl. 6, čl. 8 CSP). Povinnosťou súdu je totiž len vytvoriť stranám rovnakú mieru možnosti realizovať svoje procesné oprávnenia. Skutočnosť, či strana svoje procesné oprávnenia aj reálne využije a v akej kvalite, už netvorí obsah princípu rovnosti sporových strán. Súd môže aj bez návrhu vykonať len dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo záznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strany sú v rozpore so skutočnosťou a ďalej dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude vykonateľné a na zistenie cudzieho práva (§ 185 ods. 2 a 3 CSP).

23. Podľa názoru odvolacieho súdu si žalobca v danej veci nesplnil dôkaznú povinnosť k preukázaniu dojednania o zmluvnej pokute medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, ak žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie, že mu voči žalovanému vznikla pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty, pretože nepreukázal jej platné dojednanie, inými slovami neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by preukázal, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu došlo k (platnému) dojednaniu zmluvnej pokuty.

24. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcu neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalobcu z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne zrozumiteľne odôvodnené a logicky konzistentné.

25. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, po vyporiadaní sa s podstatnou odvolacou argumentáciou žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny, vrátane vecne správneho závislého výroku o náhrade trov konania, odvolacími dôvodmi žiadnej zo strán osobitne nenapadnutým, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

27. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom nároku v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade úspešný žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

28. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v

súlade s čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

29. Odvolací súd s poukazom na uvedenú argumentáciu potom rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).